

Γέροντας Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης:»Την

Μικρός στο Άγιον Όρος πολύ την λάτρευα. Είχα μια εικονίτσα της Παναγίτσας κάτω απ' το μαξιλάρι μου. Πρωί και βράδυ την ασπαζόμουνα. Μ' αυτήν ζούσα νύκτα μέρα»

Ή Εκκλησία μας πολύ τιμάει την Παναγία μας

Την Παναγία μας πολύ την αγαπάω. Μικρός στο Άγιον Όρος πολύ την λάτρευα. Είχα μια εικονίτσα της Παναγίτσας κάτω απ' το μαξιλάρι μου. Πρωί και βράδυ την ασπαζόμουνα. Μ' αυτήν ζούσα νύκτα μέρα. Σ' αυτήν κατέφευγα, ότι κι αν μου συνέβαινε. Τί να σας πω... Καλύτερα από μάνα. Δεν ήθελα τίποτε' άλλο. Τα είχα όλα.

Ή Εκκλησία μας πολύ την τιμάει την Παναγία μας. Την τιμάει και την υμνεί πάνω απ' όλους τούς αγίους μας. Λέγει ένα τροπάριο:

«Χαίροις μετά Θεόν ή Θεός, τα δευτερεία της Τριάδος ή έχουσα».

Ποιά έχει τα δευτερεία της Αγίας Τριάδος; Ποιά είναι αυτή ή Θεός; Είναι ή Παναγία μας, ή Ύπεραγία Θεοτόκος. Η Αγία Τριάς πρώτη, δεύτερη ή Παναγίτσα μας. Αυτή τη μεγάλη θέση έχει «ή τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξότερα ασυγκρίτως των Σεραφείμ», ή Μητέρα μας, ή Ύπεραγία Θεοτόκος.

Η ιερή εικόνα της Βρεφοκρατούσας, το «Άξιον εστί», είναι ή πολιούχος του Αγίου Ορους, «ή έφέστιος των έφεστίων». Τί σημαίνει «έφέστιος»; «Επί την έστίαν». Οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν στους εφεστίους θεούς. Στο κέντρο των οικιών ήταν ή εστία, κάτω από την οποία υπήρχαν αγαλματίδια του θεού, πού κανείς δεν μπορούσε να πειράξει. Πάνω απ' όλους τούς εφεστίους είναι ή Παναγία μας. Κάποτε δίνουμε σημασία στους αρχαίους ναούς. Και τώρα μπορούμε να το κάνουμε, αλλά, βέβαια, για να βλέπομε πώς λάτρευαν οι αρχαίοι τον Θεό.

Αυτό το έκανε και ό 'Απόστολος Παύλος, πού μίλησε στον Άρειο Πάγο. Δεν άρχισε να λέγει από την πρώτη στιγμή για τον Θεό, για την Παναγία κ.λπ., αλλά από τη δική τους φαρέτρα πήρε τα βέλη και τα έριχνε στους Αθηναίους, αρχίζοντας από τον άγνωστο Θεό:

«Σταθείς δε ό Παύλος εν μέσω του Αρείου Πάγου εφη άνδρες Αθηναίοι, κατά πάντα ως δεισιδαιμονεστέρους υμάς θεωρώ. Διερχόμενος γαρ και άναθεωρών τα σεβάσματα υμών εύρον και βωμόν έν ω έπεγέγραπτο, «αγνώστω Θεώ». 'Όν ούν άγνοούντες εύσεβείτε, τούτον εγώ καταγγέλλω ύμίν».

Πρέπει απέξω να τα μάθομε αυτά. «Πνεύμα ό Θεός και τούς προσκυνούντας αυτόν έν πνεύματι και άληθεία δει προσκυνείν». Αυτός είναι το είναι μας, ή πνοή μας.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. ΛΟΓΟΙ ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr